

Vot particular concurrent de la consellera Carme Figueras Siñol a l'Acord 13/2020, de 19 de febrer, del Ple del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, d'adequació del règim retributiu dels membres i del/de la secretari/ària general del CAC.

La Llei 7/2019, de 14 de novembre, de modificació de la Llei 2/2000, del CAC, i de la Llei 114/2007, de la CCMA, incorpora una previsió inexistent en la regulació anterior i que consisteix a subjectar els membres del CAC al règim de retribucions dels alts càrrecs de l'Administració de la Generalitat. En el preàmbul de la Llei no s'hi indica l'objectiu i la finalitat de la modificació i tampoc s'hi estableixen elements que ajudin a determinar la innovació que introdueix respecte del règim precedent ni se n'aclareix el contingut, la qual cosa fa difícil determinar la voluntat del legislador a portar a terme aquesta modificació legal.

El Consell de l'Audiovisual de Catalunya és l'autoritat reguladora independent de l'audiovisual a Catalunya, és un organisme estatutari, els seus membres són nomenats pel Parlament de Catalunya i ha d'actuar amb plena independència del Govern de la Generalitat. Aquestes condicions caldria tenir-les en compte a tots els nivells. D'altra banda, la nova Directiva 2018/1808 del Parlament Europeu i del Consell, de serveis de comunicació audiovisual, encara pendent de transposició, reforça encara més la necessària independència dels organismes reguladors. En aquest sentit, cal posar de manifest la incoherència o la contradicció que suposa que els alts càrrecs d'un organisme regulador independent i estatutari siguin assimilats, no ja en l'import de les retribucions, sinó en l'estructura retributiva de salaris i complements als dels alts càrrecs de la Administració de la Generalitat i les seves empreses. Això és més així encara si es té en compte que no s'ha legislat en aquest sentit per al conjunt de les institucions estatutàries.

Aquesta prescripció de la Llei 7/2019 pot afectar, si més no, a l'aparença d'independència del regulador. Això és més així si tenim en compte que en aquesta mateixa modificació legislativa s'hi introdueix, de la mateixa manera, l'assimilació de les retribucions dels membres del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) a les dels alts càrrecs de l'Administració de la Generalitat. Així, es dicta la mateixa norma per a dos organismes diferents, atès que la CCMA és una empresa pública i, com a tal, està subjecte a la Comissió de Retribucions de la Generalitat.

No obstant el meu vot favorable a l'Acord que preveu l'aplicació de la Llei 7/2019, considero necessari deixar palès el següent:

Considero del tot necessari que s'abordi d'una manera global i coherent l'establiment d'un sistema i barem de retribucions dels alts càrrecs de la Generalitat, de les empreses públiques i dels organismes estatutaris, a fi i efecte d'aplicar criteris objectivables, proporcionals i equilibrats en el seu conjunt.

Finalment, en la meua opinió, aquestes retribucions dels alts càrrecs abans de la crisi econòmica es podien considerar equiparables als de l'alta direcció del món empresarial. En l'actual context postcrisi, amb salaris i llocs de treball més precaris, amb un mercat laboral més incert i en un context en què la majoria dels serveis públics (educació, sanitat, seguretat,

benestar, etc.) han patit les conseqüències de les retallades pressupostàries que han afectat els nivells adquisitius, els sous avui aprovats esdevenen comparativament molt alts.

És cert que no es pot rebaixar el nivell del CAC, com a organisme estatutari que és, a nivells més baixos que els de la resta d'institucions estatutàries (Sindicatura de Comptes, Consell de Garanties Estatutàries, Síndic de Greuges, Oficina Antifrau, els quals, gairebé tots, tenen fins i tot retribucions més elevades), però no és menys cert que tots aquests nivells retributius són avui en dia, al meu entendre, excessius.

Carme Figueras Siñol
Consellera